

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: J. Z.
zastoupen advokátem JUDr. Ivo Hamou
sídlem Náměstí Minoritů 89/13, 794 01 Krnov

proti
žalovanému: Generální ředitelství cel
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2024, č. j. 4387/2024-900000-311, ve věci
pokuty podle zákona o hazardních hrách

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 9. 8. 20223, č. j. 44023-35/2023-570000-12 o pokutě za dva přestupky podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., ve znění ke dni spáchání přestupků (dále jen „zákon o hazardních hrách“).

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce v žalobě uvedl, že nejméně od roku 2014, kdy předmětný prostor již neměl pronajatý, nikdy hazardní hry neprovozoval. Celní úřad opírá rozhodnutí o výpověď servírky (zaměstnankyně žalobce) při prvním „nájezdu“ na provozovnu, ale to byla svědkyně samozřejmě vystrašená, možná si ani nemohla uvědomit všechny souvislosti. Co když měla uzavřenou dohodu s někým jiným? Na to se jí nikdo nezeptal. Celní úřad bez odůvodnění zamítl návrh právního zástupce žalobce na znovu vyslechnutí svědků. Celní úřad dále nesprávně interpretoval výpovědi svědků H. a K., když uzavřel, že výpovědi nedokazují, že by se žalobce něčeho nedopustil. A při výsleších se celní úřad neptal těchto svědků na důležité skutečnosti. Žalobce považuje za zcela zásadní fakt pro posouzení případu, že neměl v posuzované době prostor herny v pronájmu, avšak důkazy o tom nepoužil celní úřad ve prospěch žalobce. Argumentace celního úřadu, že do herny je přístup jen přes provozovnu žalobce, je zavádějící. Jde jen o to, že v jednom prostoru ohraničeném dveřmi se zámkem byly tři na sobě nezávislé provozovny se společným zázemím.
3. Žalobce dále poukázal na pravomocné rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Specializovaného daňového úřadu a řízení bylo zastaveno. Jednalo se o doměření daně z hazardních her žalobci za 2. čtvrtletí 2019. Žalobce má za to, že podle finančních orgánů neprovozoval hazardní hry, celní orgány byly povinny přihlédnout k rozhodnutí OFŘ a nemohly rozhodnout opačně. Žalobce namítl překážku věci projednané a pro úplnost i zákaz dvojího trestání (s tím, že pokud by finanční úřad rozhodl o doměření daně, nepochybně by rozhodoval i o penále).
4. V následných replikách žalobce navíc uvedl, že celní orgány nepředložily důkaz k tvrzení, že žalobce jednal za účelem zisku – naopak žalobce prokázal, že zisky z hazardních her měl pronajímatel K. Podle logiky žalovaného měla být stíhána i pracovnice Tipsportu a. s., když hráči automatů si určitě vsadili také na zápasy vypsane Tipsportem. Hráči si většinou nosili nápoje z vedle stojícího supermarketu. Žalobce nejméně 10 let žádal vlastníka objektu, aby herna byla zrušena, neboť přítomnost hráčů pochybné pověsti a vzhledu odrazovala obvyklé návštěvníky žalobcovy restaurace. Pokud jde o smlouvu mezi distributorem hazardních her a žalobcem, podle žalobce jde zřejmě o dohodu z mnohem dřívějšího data než je období přestupku.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zopakoval stěžejní argumentaci a navrhl zamítnutí žaloby. Stručně reagoval na každou z žalobcových replik, se zdůrazněním, že žalobcovi zaměstnanci a podle předložené smlouvy i sám žalobce se podíleli na provozování hazardních her (vyplácení výher, obsluha internetového zařízení za úplatu).
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující uspořádání prostor v domě na adrese Albrechtická 35, Krnov: za vstupními dveřmi byla místnost se sázkovou kanceláří Tipsport, z ní byl volný průchod do místnosti Sport baru, která bez dveří pokračovala místností se šipkovými automaty a z ní opět bez dveří se vstupovalo do místnosti s nápisem Herna zákaz

vstupu osob mladších 18 let. V této poslední místnosti se nacházela technická zařízení, zadržena celním úřadem při kontrolách. První kontrola proběhla 29. 4. 2019 za přítomnosti T. K., servírky – zaměstnankyně žalobce. Ta sdělila v podaném vysvětlení, že nalezená technická zařízení (Explorer a Expressio) jsou automaty, její konkrétní činností je vyplácení výher z peněz k tomu určených. Vede si k tomu evidenci výher, zapisuje si je na účtenku a tu předává panu H. Poté se dostavil žalobce, který v podaném vysvětlení uvedl, že má v nájmu pouze prostory Sport baru, ten provozuje asi 15 let. Majitelem celého objektu je pan K., který pronajal prostor herny panu H. Žalobce neví, co je to za technická zařízení, má jen nulovací klíče a klíče pro vyplácení výher, které předala servírka kontrole. Výhry se vyplácejí tak, že v prostorách baru se nachází trezor, kde pan H. ukládá peníze a z těchto peněz obsluha baru vyplácí výhry. Druhá kontrola proběhla 19. 9. 2019, při stejném prostorovém uspořádání, v herně byla zadržena technická zařízení typu Pegasus. Přítomný žalobce sdělil kontrole, že má v pronájmu pouze Sport bar, prostor herny je pronajat společnosti Development Trade s. r. o. (dále jen „DT“). Obsluhu technických zařízení provádí obsluha baru a taktéž vyplácí výhry, má k dispozici nulovací klíče a klíče k vyplácení výher. Na dotaz, zda jsou na provozovně peníze, zvláště určené na vyplácení výher z technických zařízení, žalobce uvedl, že výhry hráčům jsou vypláceny z tržby provozovny. Žalobce předložil dohody o provedení práce uzavřené mezi DT na straně jedné a vždy konkrétní fyzickou osobou na straně druhé (šlo o samotného žalobce a dále T. K. a další 2 osoby), s předmětem „obsluha internetového zařízení“ za odměnu 300 Kč/4 hodiny měsíčně. Celní úřad poté ve správním řízení mj. vyslechl jako svědky J. K. a Z. H. Rozhodnutím ze dne 9. 8. 2023 celní úřad uznal žalobce vinným ze dvou přestupků, časově ukončených výše uvedenými kontrolami, s tím, že žalobce provozoval hazardní hry, ke kterým mu nebylo uděleno povolení. O žalobcově odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 1. 2. 2024.

8. Soud úvodem uvádí, že se v podstatných bodech ztotožnil s posouzením věci, jak jej učinily správní orgány. Není úlohou soudu opakovaně vysvětlovat důvody, pro které byla argumentace žalobce shledána lichou a vyvrácena, pokud závěry správních orgánů v tomto směru obstojí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Krajský soud bude v rámci posouzení žalobních námitek pro stručnost odkazovat na závěry správních orgánů, bude-li s nimi ztotožněn.
9. Nejprve se soud zabýval žalobními námitkami ohledně zjišťování a posuzování skutkového stavu věci. Především je z obsahu správních spisů včetně rozhodnutí obou stupňů zcela zřejmé, že správní orgány vycházely ze skutečnosti, že žalobce neměl v pronájmu prostor herny ani v jednom ze dvou případů kontrol. Za podstatné však (stejně jako soud) považovaly to, že do herny bylo možno vstoupit pouze z prostor Sport baru, který provozoval žalobce. Argumentaci pouze tímto přístupem nepovažuje soud na rozdíl od žalobce za zavádějící, nýbrž za zcela logickou a správnou.
10. Žalobcovy námitky týkající se sdělení T. K. při první kontrole vyhodnotil soud jako spekulativní („co když...možná si nemohla uvědomit...“). Z žaloby není seznatelné, proč by servírka měla být „samozřejmě“ vystrašená a soud nic takového neshledal ani v podání vysvětlení, kdy jasně popsala, v čem spočívala její činnost. Její slova vzápětí potvrdil a doplnil sám žalobce. Pokud jde o návrh na „znovu vyslechnutí svědků“, z obsahu správních spisů přichází v úvahu pouze vyjádření z 26. 7. 2023, v němž právní zástupce žalobce uvedl: „Co se týče ...záznamů o podaném vysvětlení zaměstnanců (B., K., případně A.) obviněného

či samotné výpovědi obviněného, pokud by k nim orgán měl přihlížet, navrhuji zopakování výsledku zúčastněných za účasti advokáta obviněného tak, aby mohl případně klást doplňující otázky a objasnit jejich výpovědi“. K tomu soud považuje za potřebné připomenout judikaturu týkající se použití kontrolních zjištění v následném řízení o přestupku. Již Vrchní soud v Praze vyslovil, že „Vyjde-li správní úřad při rozhodování o sankci za správní delikt pouze z protokolu o kontrole, aniž by se v následném správním řízení jakkoliv vypořádal s důkazními návrhy účastníka řízení v tomto řízení učiněnými, které mají vyvrátit či jinak interpretovat kontrolní zjištění, je výsledné rozhodnutí zpravidla nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.“ (rozsudek ze dne 29. 12. 2000 č. j. 6 A 77/99–25, tento právní názor poté převzal Nejvyšší správní soud – srov. rozsudek ze dne 30. 5. 2008 č. j. 4 As 21/2007-80). S tím se krajský soud zcela ztotožňuje, avšak zároveň zdůrazňuje, že učiněné důkazní návrhy mají vyvrátit či jinak interpretovat kontrolní zjištění, tedy musí být natolik konkrétní, aby z nich bylo patrné, k jakým tvrzením se vztahují, jaká kontrolní zjištění jimi mají být vyvrácena. To se však v daném případě nestalo, výše uvedený návrh je zcela obecný a necílí na žádná žalobcová tvrzení ani kontrolní zjištění celního úřadu. Správním orgánům tak lze podle názoru soudu vytknout pouze to, že se nevypořádaly výslovně s tímto žalobcovým návrhem. Skutková zjištění (navíc založená nejen na zjištěních kontrolních, ale i těch v průběhu správního řízení – k tomu ještě níže), tak obstojí.

11. Z obsahu správních spisů vyplývá, že právní zástupce žalobce byl přítomen jak u výsledku svědka J. K. dne 29. 11. 2022, tak u výsledku svědka Z. H. dne 13. 4. 2023 a sám kladl svědkům otázky. Soud v žádném případě nepomíjí zásadní roli správních orgánů při náležitém zjišťování skutkového stavu v rámci přestupkového řízení, nicméně na danou žalobní námitku odpovídá tak, že právní zástupce se mohl aktivně podílet (a také podílel) na okruhu otázek a hájit tak zájmy žalobce. Pokud jde o interpretaci výpovědí těchto svědků, z odůvodnění rozhodnutí celního úřadu je zřejmé především to, že žalobce neměl v pronájmu prostor herny, v ostatním svědci víceméně „mlžili“. Závěrečná věta prvního odstavce na str.19 odůvodnění rozhodnutí prvního stupně (o tom, že výpovědi těchto svědků **neprokazují**, že by obviněný prostřednictvím svých zaměstnanců **neobsluhoval** technická zařízení) je pro účely řízení o přestupku zcela nepoužitelná a zbytečná. Správní orgány však založily svá rozhodnutí na jiných skutečnostech, prokázaných v řízení, především na vyplácení výher hráčům zaměstnanci žalobce, úschově peněz na výhry v žalobcově trezoru či vyplácení výher z tržby žalobcovy provozovny a na jednoznačných prostorových vazbách mezi barem a hernou.
12. Ze žalobních tvrzení nevyplývá, že by mezi účastníky panoval spor o to, zda se v případě technických zařízení Explorer, Expressio a Pegasus jedná o hazardní hru. Touto otázkou se detailně zabýval žalovaný na str. 4-6 napadeného rozhodnutí a soud na jeho závěry plně odkazuje. Mezi účastníky je však sporné to, zda lze žalobce považovat za provozovatele těchto zařízení ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
13. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.*
14. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách *se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.*
15. Podle § 5 zákona o hazardních hrách *provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výbry, další činnosti organizačního,*

finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.

16. Již ze samotné dikce citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že skutkovou podstatu přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách naplní kterákoli osoba, naplní-li svým jednáním znaky poměrně široce materiálně vymezené činnosti provozování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
17. Z uvedené citace se dále podává, že provozování hazardní hry zahrnuje i další činnosti související se zajištěním vlastního provozu hry, kterými bude aktivní vytváření podmínek pro faktický provoz technických zařízení spočívající např. v zajištění jejich zevní údržby, provádění výplaty výher, vybírání finančních prostředků ze zařízení apod. Je přitom lhostejné, zda tuto další související činnost bude provádět vlastník technických zařízení či kterákoli třetí osoba (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40 či ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38).
18. Pokud žalobce argumentoval pravomocným rozhodnutím OFŘ (z 21. 6. 2023 – pozn. soudu), z obsahu správních spisů vyplývá, že jej žalobce předložil celnímu úřadu v průběhu řízení o přestupku a jak celní úřad (na str. 19), tak poté žalovaný (na str. 11-12) na to ve svých rozhodnutích konkrétně reagovali. Žalobce v žalobě pak pouze zopakoval odvolací námitky, aniž by jakkoli reagoval na závěry celních orgánů. Soud se shoduje s žalovaným a s celním úřadem a pro stručnost odkazuje na odůvodnění jejich rozhodnutí. Za nejdůležitější považuje soud to, že rozhodnutí OFŘ je vystavěno čistě na nájemních smlouvách, vůbec se nezabývalo tím, co uvedla zaměstnankyně žalobce T. K. a žalobce sám. Je třeba také zmínit, že rozhodnutí OFŘ se týkalo pouze období první kontroly, vůbec se nevyjadřovalo ke zjištěním z druhé, záříjové kontroly (neboť se jednalo o daň za 2. čtvrtletí 2019). Vzhledem k odlišnému předmětu řízení finančního a celního nelze hovořit o překážce věci projednané, jak namítal žalobce, a ani o dvojím trestání, když řízení o dani z hazardních her bylo zastaveno.
19. Soud shrnuje, že žalobce se podílel na provozování hazardních her tím, že umožnil vyplácení výher hráčům (v prvním případě poskytl trezor, výplaty vyplácela jeho zaměstnankyně, ve druhém případě byly výhry vypláceny přímo z tržby žalobcovy provozovny a k obsluze technických zařízení se zavázal jak žalobce, tak jeho zaměstnanci). Vzhledem k úzké provázanosti jednotlivých prostor (jeden prostor, do herny přístup možný pouze přes provozovnu žalobce) by bez žalobcovy součinnosti nebylo prakticky možno provozovat hernu. Žalobce profitoval z návštěvnosti herny, neboť mohl prodávat zboží a poskytovat služby více hostům, nejen těm, kteří zavítali kvůli žalobcově baru. Jak již uvedly správní orgány, zisk z provozování technických zařízení může plynout zároveň různým osobám různými způsoby, soudem přezkoumávané rozhodnutí se týká žalobce, nikoli pronajímatele J. K. či snad sázkové kanceláře Tipsport. Tvzení, že hráči si nosili nápoje z venku, uvedl žalobce až v replice ze srpna 2024. Není zřejmé, že by žalobci cokoli bránilo uplatnit jej již ve správním řízení a soud jej považuje za účelové. Pokud žalobce dále tvrdil, že opakovaně žádal vlastníka objektu o zrušení herny, pak soud konstatuje, že žalobcova snaha nebyla korunována úspěchem. Pokud si žalobce nevzpomíná na smlouvu s distributorem hazardních her, pak má krátkou paměť, když tuto smlouvu, uzavřenou na období od 5. 9. 2019 do 5. 9. 2020, předložil celnímu úřadu tehdejší zástupce žalobce v rámci druhé kontroly v roce 2019.

20. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
21. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. prosince 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu